

ΕΚΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ

περιοδική έκδοση του
ΝΕΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ

Περιεχόμενα

Η επανέκδοση του «Εκτός Σχεδίου»	2
Ο «τυχαίος θάνατος» ενός μηχανικού	3
ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΜΟΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ!	5
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ: ένας ακόμα τρόπος να μας πάρουν τα διπλώματά μας	6
ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ: η δημόσια περιουσία στη μαύρη τρύπα του ΤΑΙΠΕΔ	9
Η ΚΡΙΣΗ ΗΡΘΕ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ..... ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΑΘΥΣΤΕΡΕΙ	11
ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΣΥΜΠΟΡΕΥΣΗ ΣΗΜΕΡΑ! - Για την αναγέννηση των μαζικών φορέων	13

Η επανέκδοση του «Εκτός Σχεδίου»

Μετά από 2,5 χρόνια διακοπής της κυκλοφορίας επανερχόμαστε με νέα μορφή. Το Εκτός Σχεδίου θα εκδίδεται και θα διανέμεται κατά βάση σε ηλεκτρονική μορφή, ενώ δεν θα ταχυδρομείται, αλλά θα διανέμεται, όπως πάντα δωρεάν, σε έντυπη μορφή μόνο χέρι με χέρι σε συγκεντρώσεις, συνελεύσεις και άλλες εκδηλώσεις. Εννοείται ότι θα αναρτάται στο site του Νέου Κινήματος www.neokinimaarch.gr, όπου ήδη μπορεί να βρει κανείς αναρτημένα και πολλά από τα παλαιότερα φύλλα.

Οι αιτίες της προσωρινής διακοπής της έκδοσης ήταν, συνοπτικά, αφ' ενός η μείωση της οικονομικής δυνατότητας να αντιμετωπιστούν τα έξοδά της και κυρίως τα ταχυδρομικά της αποστολής του φύλλου και αφ' ετέρου η κατάσταση περισυλλογής, στην οποία περιήλθε το Νέο Κίνημα μετά τη μεγάλη μείωση της εκλογικής του δύναμης στις εκλογές του ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ του 2011. Οι ανάγκες όμως των αγώνων που είναι ανάγκη να αναπτυχθούν και της συμπόρευσης της αριστεράς παντού, επιβάλλουν την άμεση ανασυγκρότηση του Νέου Κινήματος, στην οποία το Εκτός Σχεδίου έχει έναν ουσιώδη ρόλο, όπως έχει αποδείξει και η πείρα του παρελθόντος.

Καλή επανεκκίνηση λοιπόν και καλούς αγώνες για όλους όσους θέλουν να ζουν από τη δουλειά τους.

Ο «τυχαίος θάνατος» ενός μηχανικού

Με πρόσχημα την κρίση έχει ξεκινήσει μια επιχείρηση ισοπέδωσης των εργασιακών δικαιωμάτων και αντικατάσταση των εργαζομένων με δικαιώματα, από ευέλικτο φτηνό εργατικό δυναμικό, απασχολήσιμο και προσαρμόσιμο στις ανάγκες της «αγοράς». Η εφαρμογή της παραπάνω τακτικής στους μηχανικούς περνάει μέσω του τρίπτυχου φορολογία – ασφαλιστικό – επαγγελματικά δικαιώματα, που αποσκοπεί στην εκδίωξη των μηχανικών από το επάγγελμα.

Με πρόσχημα τη φοροδιαφυγή φορολογούν τους ελεύθερους επαγγελματίες από το 1^ο ευρώ και, επειδή είναι σίγουρο, λένε, ότι και πάλι θα φοροδιαφύγουν, βάζουν και ένα τέλος επιτηδεύματος καλού κακού...

Εφαρμόζοντας τη μνημονική τους δέσμευση, αυξάνουν τις ήδη πολύ υψηλές ασφαλιστικές εισφορές, προσθέτουν τόκους σε όσους δεν μπορούν να πληρώσουν, ενώ μένουν χωρίς βιβλιάριο υγείας για όσο χρωστάνε. Οι νέοι μηχανικοί δεν εγγράφονται στο ταμείο, ενώ πληθαίνουν οι αιτήσεις διαγραφών των εν ενεργεία συναδέλφων.

Με βάση τον νόμο 4254/14 (εφαρμοστικό νόμο του δεύτερου μνημονίου Ν. 4046/12), δεν έχουν πλέον το δικαίωμα άσκησης του επαγγέλματος του μηχανικού μόνο «οι διπλωματούχοι μηχανικοί των ιδρυμάτων ανώτατης εκπαίδευσης της ημεδαπής ή ισοτίμων σχολών της αλλοδαπής», αλλά αναγνωρίζονται πτυχία 3ετών και 4ετών σχολών και κολεγίων. Τα επαγγελματικά δικαιώματα των μηχανικών κατακερματίζονται, τα διπλώματα εκμηδενίζονται και ξεκινάει το κυνήγι των πιστοποιήσεων.

Η πολυδιάσπαση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των μηχανικών έχει ξεκινήσει ήδη μέσω των σεμιναρίων για την άδεια του ενεργειακού επιθεωρητή και του ελεγκτή δόμησης. Τα σεμινάρια αυτά δεν είχαν να προσφέρουν κάποια παραπάνω γνώση στους σημερινούς μηχανικούς, αφού δεν αποτελούν ξεχωριστά αντικείμενα αλλά νόμους που οι ίδιοι οι μηχανικοί εφαρμόζουν στις αντίστοιχες μελέτες. Μέσα από τα σεμινάρια όμως είχαν έσοδα οι διάφορες επιχειρήσεις κατάρτισης και το κράτος μέσα από τα εξέταστρα και τα παράβολα εγγραφής στα μητρώα. Για να μην επεκταθούμε στο απαράδεκτο περιεχόμενο των νόμων που καλούμαστε να εφαρμόσουμε.

Οι εξελίξεις αυτές δεν είναι προϊόν της κρίσης, αφού ήδη από το 1999 και την συνθήκη της Μπολόνια προωθείται η ευελιξία των αποφοίτων και η ιδέα ότι δεν χρειάζεται να έχουν όλοι επιστημονική εκπαίδευση αλλά μια στοιχειώδη κατάρτιση, ώστε να μπορούν να εργαστούν σε κάποιο αντικείμενο. Η διάσπαση των πτυχίων σε δύο κύκλους και η συλλογή διδακτικών μονάδων για την ολοκλήρωση των σπουδών ανεξαρτήτως περιεχομένου δείχνουν το πώς η ΕΕ εννοεί τους όρους «ευελιξία» και «προσαρμοστικότητα», που τόσο συχνά χρησιμοποιεί. Στον πρώτο κύκλο ο φοιτητής παίρνει κάποιες βασικές γνώσεις και ένα ποσοστό αυτών των φοιτητών περνάει στον δεύτερο κύκλο, όπου παίρνει την ειδίκευση. Στόχος η παραγωγή ευέλικτων και προσαρμόσιμων αποφοίτων, καταρτισμένων σε κάποιο αντικείμενο και λιγότερων ειδικών, που αντιστοίχως θα αποτελέσουν τα στελέχη των εκάστοτε επιχειρήσεων. Για παράδειγμα, πολλοί σχεδιαστές 3ετών σπουδών, που εργάζονται υπό την επίβλεψη ενός μηχανικού 5ετούς φοίτησης.

Η Μπολόνια έχει ήδη αρχίσει να εφαρμόζεται στα Ελληνικά Πανεπιστήμια, αρχικά με την αξιολόγηση και τη θεσμοθέτηση διδακτικών μονάδων και σήμερα με τη μείωση του διδακτικού προσωπικού, αφού όσοι καθηγητές συνταξιοδοτούνται δεν αντικαθίστανται με νέους. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την κατάργηση μαθημάτων και την απαξίωση των σπουδών. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το μάθημα της αποτύπωσης στην αρχιτεκτονική σχολή του Α.Π.Θ., όπου από 6 καθηγητές σε 3 διδακτικές ομάδες το ακαδημαϊκό έτος 2007-2008, σήμερα υπάρχει μία μόνο διδάσκουσα για το σύνολο των φοιτητών και για τα 2 εξάμηνα.

Η εν λόγω διάταξη του Ν. 4254/14 εξυπηρετεί και την επί χρόνια απαίτηση των επιχειρηματιών της ιδιωτικής εκπαίδευσης για αναγνώριση των πτυχίων τους και την καθιέρωση της ιδιωτικής εκπαίδευσης. Είναι γνωστό ότι πολλά από τα κολέγια που λειτουργούν στην Ελλάδα δεν έχουν καν συνεργασία με Ευρωπαϊκά Πανεπιστήμια, όπως ορίζει η ευρωπαϊκή οδηγία, αλλά πιστοποιημένα προγράμματα σπουδών από διεθνείς οργανισμούς πιστοποίησης, όπως π.χ. ο ALBA, που λειτουργεί υπό την ομπρέλα του Σ.Ε.Β. και δεν αποτελεί επιστημονικό φορέα. Η αναγνώριση των πτυχίων αυτών και ο τρόπος με τον οποίο γίνεται δείχνουν και την απομάκρυνση των επαγγελματικών δικαιωμάτων από την επιστήμη και τις σπουδές του μηχανικού.

Τα επαγγελματικά δικαιώματα καθώς και οι αρχές άσκησης του επαγγέλματος ειδικά του αρχιτέκτονα έχουν οριστεί αναλυτικά από την U.I.A. με το “Σύμφωνο της Διεθνούς Ένωσης Αρχιτεκτόνων U.I.A. με τα προτεινόμενα Διεθνή Πρότυπα για την Άσκηση του Επαγγέλματος του Αρχιτέκτονα”. Εκεί αναφέρονται όλοι

οι τομείς στους οποίους ο αρχιτέκτονας πρέπει να είναι ειδικός, καθώς και η ακεραιότητα και η ικανότητα με τις οποίες οφείλει να προσφέρει στην κοινωνία τις υπηρεσίες του. Το σύμφωνο αναφέρει επίσης, σε αρμονία με τον Καταστατικό Χάρτη της UIA/UNESCO για την Αρχιτεκτονική Εκπαίδευση, ότι η πανεπιστημιακή εκπαίδευση των αρχιτεκτόνων δεν θα πρέπει να διαρκεί λιγότερο από 5 έτη, και να παρέχεται σε πλήρες ωράριο, με ένα αναγνωρισμένο πρόγραμμα σπουδών σε ένα αναγνωρισμένο πανεπιστήμιο.

Οι μηχανικοί που θέλουν να ζήσουν από τη δουλειά τους πρέπει να αντιδράσουν άμεσα υπερασπιζόμενοι αφενός τα επαγγελματικά τους δικαιώματα και αφετέρου το δικαίωμα της κοινωνίας για έναν άρτια εκπαιδευμένο κλάδο μηχανικών, που θα μπορεί να συντελέσει στην παραγωγή ενός άρτια δομημένου περιβάλλοντος. Οι μόνοι που έχουν να κερδίσουν από τον κατακερματισμό του επαγγέλματος των μηχανικών είναι οι μεγάλες επιχειρήσεις του κλάδου, που θέλουν φτηνό, ευέλικτο και καταρτισμένο εργατικό δυναμικό, στοχεύοντας στη γρήγορη και φτηνή παραγωγή δομημένου χώρου, αδιαφορώντας για την ποιότητά του, με μοναδικό τους στόχο τη μεγιστοποίηση των κερδών τους.

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙΜΟΙ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ!

Αν κανείς νομίζει ότι τα περί φτηνού ευέλικτου εργατικού δυναμικού αρχιτεκτόνων είναι λόγια αριστερών εχθρών του συστήματος ή της Ε.Ε. δεν έχει παρά να ρίξει μια ματιά στους αντικειμενικούς σκοπούς του νέου Erasmus με τίτλο: ARCHI-MEDES (Shaping the Architect' s profile for the Mediterranean and European South), που προορίζεται για αρχιτεκτονικές σχολές και συλλόγους αρχιτεκτόνων των χωρών του ευρωπαϊκού νότου (Ελλάδας, Κύπρου, Ιταλίας, Ισπανίας, Πορτογαλίας). Οι χώρες αυτές, όπως αναφέρει η πρόταση, “έχουν ισχυρά επηρεαστεί από την οικονομική κρίση”. Σκοπός του προγράμματος είναι, προκειμένου να γίνει η προσαρμογή στις συνθήκες της κρίσης, “να αναπτυχθούν προτάσεις σχετικές με τις μορφές και το περιεχόμενο της αρχιτεκτονικής εκπαίδευσης, που θα εξασφαλίσουν ώστε να επιτευχθεί ένας πιο **απασχολήσιμος και προσαρμόσιμος αρχιτέκτονας**”.

Το ενδιαφέρον είναι ότι το προεδρείο του ΔΣ του ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ προσπάθησε να αποσπάσει την έγκριση της συμμετοχής του Συλλόγου στο Erasmus αυτό χωρίς συζήτηση, “δια περιφοράς” μέσω email!

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ: ένας ακόμα τρόπος να μας πάρουν τα διπλώματά μας

Το ασφαλιστικό έχει αναδειχθεί ως μία από τις πιο αποκαλυπτικές εκφάνσεις της ολικής επίθεσης του κεφαλαίου και της παντοκρατορίας του – αυτή τη στιγμή τουλάχιστον – πάνω στην εργασία. Η επίθεση όμως στην κοινωνική ασφάλιση δεν είναι ένα ζήτημα, που ανακύπτει τώρα για πρώτη φορά, εδώ και χρόνια σχεδιάζεται από την άρχουσα τάξη. Το κοινωνικό κράτος, τμήμα του οποίου αποτελεί και η κοινωνική ασφάλιση, δημιουργήθηκε στις «δυτικές κοινωνίες» μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, ύστερα από πολλούς εργατικούς αγώνες και κάτω από την πίεση των σοσιαλιστικών καθεστώτων, με στόχο να αμβλύνει τις αντιδράσεις των εργαζομένων και να αναχαιτίσει άλλες πιθανές επαναστατικές εκρήξεις στις καπιταλιστικές χώρες. Ήδη όμως από την εποχή της Θάτσερ και πιο έντονα μετά την πτώση του υπέρξαντος σοσιαλισμού, το 1992, το κοινωνικό κράτος και τα κατακτημένα δικαιώματα των εργαζομένων άρχισαν να ξηλώνονται.

Εδώ και χρόνια το κεφάλαιο προαναγγέλλει τις προθέσεις του και ανοίγει τον δρόμο βήμα-βήμα. Τώρα όμως, στην Ελλάδα του μνημονίου, οι εξελίξεις προχωράνε πια τρέχοντας με ολοκληρωτικές και σαρωτικές αρπαγές των κατακτημένων δικαιωμάτων μας όσον αφορά το αγαθό της κοινωνικής ασφάλισης, της υγείας και της σύνταξης.

Κάνοντας μια αναδρομή στις δημοσιεύσεις του Εκτός Σχεδίου σχετικά με το θέμα της κοινωνικής ασφάλισης και του ΤΣΜΕΔΕ, παρουσιάζεται η διαχρονικότητα αυτής της πορείας και ξαναθυμόμαστε κάποια κομβικά σημεία, που ίσως έχουν ξεχαστεί μέσα στη λαίλαπα των διαδοχικών επιθέσεων.

«ΤΣΜΕΔΕ: Ο γίγαντας με τα πηλίνα πόδια»

(1997 – Εκτός Σχεδίου - φύλλο 4)

«Η βραδυφλεγής βόμβα του ασφαλιστικού για την οποία μιλούν οι κρατούντες, δεν είναι άλλη από την απειλή της κοινωνικής έκρηξης, όταν με την αποχώρησή τους εκατομμύρια εργαζόμενοι θα βρεθούν χωρίς σύνταξη και περίθαλψη από τα χρεωκοπημένα ταμεία».

Τα αιτήματα της εποχής από το ίδιο άρθρο:

«Η επιβάρυνση των εργοδοτών, των πραγματικών ελευθεροεπαγγελματιών αλλά και των απασχολούμενων με δελτίο παροχής υπηρεσιών με εύλογη εργοδοτική εισφορά.

Η αναπροσαρμογή της εργοδοτικής εισφοράς των υπαλλήλων μηχανικών.

Η πάταξη της τεράστιας εισφοροδιαφυγής των επιχειρήσεων που απασχολούν προσωπικό. Δεν είναι δυνατόν το ΤΣΜΕΔΕ να «νίπτει τας χείρας του» για το θέμα.

Η κατάργηση της εισφοροαπαλλαγής των μεγάλων έργων και της ναυπηγικής βιομηχανίας.

Με τέτοια μέτρα μπορεί και πρέπει να συνδυαστεί η μείωση των εισφορών που πληρώνει άμεσα ο ασφαλισμένος και ιδιαίτερα ο νέος στρατευμένος κλπ. και φυσικά να απαλλαγεί ο άνεργος, που θα πρέπει αντίθετα να επιδοτείται. Και φυσικά μιλάμε για επιδότηση του ανέργου και όχι του εργοδότη για να απασχολεί προσωπικό, που έτσι συλλογικά πληρώνει από την τσέπη του το μισθό του.»

«Αφοπλισμένοι απέναντι στην ιδιωτική ασφάλιση;»

(1998 – Εκτός Σχεδίου - φύλλο 5)

«Μια απ' τις βασικές επιδιώξεις τους (των κρατούντων) είναι η εγκατάλειψη από τους εργαζόμενους των πουλημένων μαζικών οργανώσεων, αν είναι δυνατόν και των οργανώσεων που αγωνίζονται. Οι ιδεολογικοί εκπρόσωποι της ολιγαρχίας έχουν καταφέρει να εκτρέψουν το αυτονόητο αίτημα «έξω οι πουλημένοι» στη σωτήρια γι' αυτούς ηττοπαθή διαπίστωση «όλοι είναι πουλημένοι». Εξ ιδίων τα αλλότρια! Επιδιωκόμενο συμπέρασμα: Ο καθένας είναι μόνος του.»

«Το μεγάλο κεφάλαιο έχει ένα πλήρες σύστημα ιδιωτικής ασφάλισης, τις «ασφαλιστικές» εταιρείες. Κοιτάζει σαν ξερολούκουμο το περίσσειμα ή το υστέρημά μας. Το χρειάζεται για τις «μπίζνες» του.»

«Η κοινωνική ασφάλιση, σε μας το ΤΣΜΕΔΕ, αποτελεί την τελευταία συλλογική συγκρότηση μέσα από την οποία εκδηλώνεται έμπρακτη αλληλεγγύη. Η επιλογή της υποχώρησης του κλάδου σε μια λειτουργία του ταμείου με βάση την αρχή της ανταποδοτικότητας (ό,τι δίνω παίρνω), ή η κατευθείαν προσχώρηση στην αντίληψη της ιδιωτικής ασφάλισης, θα αποτελέσει την εγκατάλειψη του τελευταίου χαρακώματος της συλλογικής οργάνωσης.

Αν αυτό συμβεί, θα σημαίνει ότι απέναντι σε οποιαδήποτε αρνητική εξέλιξη **θα βρεθεί ο καθένας μόνος του**, ενώ το μονοπωλιακό κεφάλαιο σε διεθνή κλίμακα συσπειρώνεται. Δεν είναι ανάγκη να πιάσουμε πάτο οι ίδιοι. Και η ιστορία κάτι διδάσκει.»

«ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ:

Όταν πέφτουν οι μάσκες (πρακτικές εφαρμογές αξιοποίησης αποθεματικών)»

(2002 – Εκτός Σχεδίου - φύλλο 12)

Στο προηγούμενο φύλλο του Εκτός σχεδίου 11 δημοσιεύεται άρθρο του Ηλία Τζαμουράνη με τίτλο: «Ασφαλιστικό - Περί «αξιοποίησης των αποθεματικών», «κεφαλαιοποίησης», «ιδιωτικής ασφάλισης» και άλλων ανοησιών» και στο αμέσως επόμενο στο Εκτός Σχεδίου 12 παρουσιάζεται μια πρακτική εφαρμογή «αξιοποίησης των αποθεματικών» μέσα από δημοσιεύματα του τύπου: **«ΒΗΜΑ(20.04.02)**, πρώτη σελίδα, τίτλος: **«"Φιλί Ζωής" για το χρηματιστήριο με τις επενδύσεις ασφαλιστικών ταμείων»**. Πάλι από το **ΒΗΜΑ(21.04.02)**, ροζ σελίδες, τίτλος ολοσέλιδος: **«Τα ταμεία ενισχύουν τη Σοφοκλέους»**, υπότιτλος: **«Εντός της εβδομάδος οι αποφάσεις για την ελεύθερη διαχείριση του χαρτοφυλακίου τους. Μέσω τη «αξιοποίησης» δια της μεθόδου της «φούσκας» (βασικής διαδικασίας του καπιταλισμού, λει ο Τζ. Κ. Γκάμπρεθη), που έσκασε το φθινόπωρο του 2000, εκατοντάδες δις δρχ των αποθεματικών των ταμείων έγινε δεκάρες. Επειδή υπάρχουν υπόλοιπα στα ασφαλιστικά ταμεία (ενώ οι ιδιωτικές αποταμιεύσεις έχουν πλέον αποστραγγιστεί), επιστρατεύονται «μάνατζερ» (Βήμα 20.04.02) για την «αξιοποίησή» τους στο χρηματιστήριο με ταχύτερες διαδικασίες.»**

Στο θέμα του ασφαλιστικού επανήλθαμε με άρθρα σε σειρά φύλλων του Εκτός Σχεδίου (φύλλο 16, 17, 18, 19) μέχρι το:

«9 παγίδες για το ασφαλιστικό»

(2008 – Εκτός Σχεδίου - φύλλο 20)

«Η συζήτηση γύρω από το ασφαλιστικό συνήθως περιστρέφεται γύρω από το πρόβλημα της «ανεπάρκειας» των πόρων, τις αναλογίες εργαζομένων-συνταξιούχων, την αύξηση των μέσων όρων ζωής και την απωθητική απარიθμηση ασφαλιστικών νόμων και ΦΕΚ, που ελάχιστοι γνωρίζουν το περιεχόμενό τους. Αποφεύγεται γενικά ο συσχετισμός του με την τερατώδη κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων, π.χ. των τραπεζών, και την επίσης τερατώδη και πολύπλευρη εκμετάλλευση της μεγάλης πλειοψηφίας των εργαζομένων, ελλήνων και μεταναστών. Αποκρύπτεται η συνεχής αύξηση της «παραγωγικότητας» του κεφαλαίου, ενώ αναφέρεται απειλητικά η μείωση της «ανταγωνιστικότητας» της οικονομίας. Σαν να εισπράττουν οι εργαζόμενοι περισσότερα από όσα δουλεύουν.

Πριν φτάσει κανείς στην αριθμητική και τα ΦΕΚ, τον περιμένουν πολλές παγίδες, ώστε να λοξοδρομήσει και να οδηγηθεί σε συμπεράσματα που συμφέρουν μόνο τους οικονομικά και πολιτικά κρατούντες. Κανείς δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι δεν έπεσε ποτέ σε καμιά από τις παγίδες αυτές, ούτε φυσικά κι εμείς, ότι τις έχουμε εντοπίσει όλες.

1^η παγίδα: Βιώσιμο ταμείο-επαρκή αποθεματικά

2^η παγίδα: Αναλογιστικές μελέτες

3^η παγίδα: Άλλο η εισφορά του εργαζόμενου, άλλο η εισφορά του εργοδότη.

4^η παγίδα: Οι εισφορές του κράτους

5^η παγίδα: Η αυτοδιαχείριση των ταμείων

6^η παγίδα: Η αξιοποίηση των αποθεματικών

7^η παγίδα: Ο διαχωρισμός σύνταξης-περίθαλψης

8^η παγίδα: «Η ιδιωτική ασφάλιση είναι συμπληρωματική της δημόσιας»

9^η παγίδα: Ο διαχωρισμός παλιών-νέων

Δεν θέλουμε βιώσιμα ταμεία, δεν θέλουμε να διαχειριζόμαστε τα Ταμεία, θέλουμε εργασία, ασφάλιση και σύνταξη.»

Δυστυχώς οι προβλέψεις του Νέου Κινήματος Αρχιτεκτόνων επαληθεύτηκαν.

Οι μηχανικοί σήμερα βρίσκονται αντιμέτωποι με:

Τεράστια ανεργία. Από την οικοδομική δραστηριότητα έχει απομείνει μόνο το **15%** σε σχέση με αυτή του 2007 (κατ' όγκο) με βάση τις άδειες.

Αδυναμία να πληρώσουν τις ασφαλιστικές τους εισφορές. Πάνω από το **40%** (Μάρτιος 2014) των ασφαλισμένων ελευθεροεπαγγελματιών μηχανικών χρωστάνε τις εισφορές τους και η τάση αυτή αυξάνεται ραγδαία.

Αποχώρηση συναδέλφων από το επάγγελμα, αφού παρατηρείται κύμα διαγραφών μηχανικών από το ΤΕΕ και το ΤΣΜΕΔΕ-ΕΤΑΑ, που κατά συνέπεια χάνουν την άδεια ασκήσεως του επαγγέλματος του μηχανικού, λόγω αδυναμίας να πληρώνουν τις τεράστιες εισφορές στο ΤΣΜΕΔΕ.

Μεγάλο αριθμό αποφοίτων των πολυτεχνείων που δεν γράφεται στο ΤΕΕ και στο ΕΤΑΑ και δεν αποκτά άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, προκειμένου να απούγει τις δυσβάσταχτες εισφορές και τις επαπειλούμενες κατασχέσεις. Ο αριθμός των νεοεισερχόμενων μηχανικών ασφαλισμένων στο ΕΤΑΑ **την τελευταία διετία (2011-2013) έχει μειωθεί κατά 50%.**

Μέσα στην παραπάνω κατάσταση έρχεται να προστεθεί και η υπερφορολόγηση των μηχανικών, που τους στραγγίζει το οποιοδήποτε ισχύο τους εισόδημα. Το δε ταμείο αντιμετώπισε μια ακόμα τεράστια κλοπή των αποθεματικών του, αφού εξαιτίας του λεγόμενου “κουρέμα-τος”, **κλάπηκαν από το αποθεματικό του ΤΣΜΕΔΕ 2,2 δις €**, (τα οποία αγοράστηκαν λίγο πριν τη διενέργεια του PSI, με μοναδικό σκοπό να κουρευτούν).

Απέναντι σε αυτήν την κατάσταση οι εργαζόμενοι και οι συνάδελφοι μηχανικοί πρέπει να οργανωθούμε στους συλλογικούς μας φορείς και να τους ξαναδώσουμε τη χαμένη και προδομένη αξία τους. Πρέπει να διεκδικήσουμε τα **αυτονόητα δικαιώματά μας** ενάντια στον κοινωνικό μεσαίωνα προς τον οποίο οδεύουμε. Το σύστημα έχει οργανωθεί για να πετάξει τους μηχανικούς απ’ το επάγγελμα με κάθε τρόπο και οι υπέρογκες εισφορές του ΤΣΜΕΔΕ είναι ένας ακόμα τρόπος να το πετύχουν. Οι υπέρογκες εισφορές επίσης είναι και ο τρόπος για να μας σύρουν στην ιδιωτική ασφάλιση, στις δικές τους εταιρείες, ως πελάτες. Η ταινία του Μάικλ Μουρ «Sicko» για το σύστημα υγείας στις ΗΠΑ, όπως επίσης και η «Αστίς», που χρεοκόπησε, αποτελούν μια εικόνα για το μέλλον, που μας σχεδιάζουν .

Όμως η περίθαλψη, η υγεία, η σύνταξη δεν είναι εμπορεύματα, που όποιος μπορεί τα αγοράζει. Η κοινωνική ασφάλιση και η δημόσια υγεία είναι δικαιώματα, στα οποία πρέπει να απαιτήσουμε να έχουν όλοι πρόσβαση.

Τα τελευταία δύο χρόνια έχει γίνει στον χώρο των μηχανικών ένας σημαντικός και μεγάλης διάρκειας αγώνας για την υπεράσπιση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων μας, που κινήθηκε κυρίως μέσα από την Ανοικτή Συνέλευση Μηχανικών. Ο αγώνας αυτός είχε αξιόλογες επιτυχίες με βασική την καθυστέρηση επιβολής της αύξησης των εισφορών, αγώνας που συνεχίζεται. Μέσα όμως στο χώρο αυτό παρατηρήθηκε μια υποχώρηση της έννοιας της κοινωνικής ασφάλισης και μια ασάφεια σχετικά με τα χαρακτηριστικά της. Στις Ανοικτές Συνελεύσεις διατυπώθηκαν απόψεις, που επιβιώνουν ακόμα, όπως ο διαχωρισμός υγείας και σύνταξης, το ανταποδοτικό έναντι του αναδιανεμητικού ταμείου, η ιδιωτικοποίηση της ασφάλισης. Το Νέο Κίνημα Αρχιτεκτόνων, σε μια προσπάθεια να συμβάλει σε έναν γόνιμο και αποτελεσματικό αγώνα για το δικαίωμά μας στην Κοινωνική Ασφάλιση, πρόκειται να διοργανώσει ημερίδα για να θυμηθούμε και να συζητήσουμε τι είναι η κοινωνική ασφάλιση και πώς μπορούμε σήμερα να την διεκδικήσουμε. Η ημερίδα θα έχει τίτλο: **«Κοινωνική Ασφάλιση, ιστορία, παρόν & μέλλον».**

Η προτεινόμενη θεματολογία είναι:

Ορισμός και βασικές αρχές της κοινωνικής ασφάλισης

Ιστορικό της κοινωνικής ασφάλισης

Η κοινωνική ασφάλιση σήμερα – ψέματα και αλήθειες

Διεκδίκηση της κοινωνικής ασφάλισης στα χρόνια της κρίσης

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να συμμετάσχουν στην οργανωτική επιτροπή ή να συμμετάσχουν με εισηγήσεις στην ημερίδα μπορούν να έρθουν σε επαφή με τη Γραμματεία του Νέου Κινήματος Αρχιτεκτόνων.

Ολόκληρα τα κείμενα των τευχών του Εκτός Σχεδίου στο: www.neokinima-arch.gr

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ: η δημόσια περιουσία στη μαύρη τρύπα του ΤΑΙΠΕΔ

Από τον Ιούλιο του 2011, που το κράτος αποφάσισε να υπηρετήσει και να εφαρμόσει με ευλάβεια το διαβόητο “μεσοπρόθεσμο” πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής, το θέμα της αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας βρίσκεται συνεχώς στην επικαιρότητα μαζί με άλλα. Η κυβέρνηση, με την ίδρυση του ΤΑΙΠΕΔ το 2011, προχωρά σε συνεχείς ιδιωτικοποιήσεις, για τις οποίες ισχυρίζεται ότι θα αποφέρουν εκείνα τα έσοδα που θα καλύψουν το δημόσιο χρέος. Το δημόσιο χρέος είναι το πρόσχημα και τα σκληρά οικονομικά μέτρα που θα χρειαστεί να επιβληθούν είναι ο εκβιασμός, δίδυμο ικανό να τεκμηριώσει στα μάτια του κόσμου, που έχει πληγεί βαριά από τα μνημόνια, την “αναγκαία και σωτήρια” ιδιωτικοποίηση της δημόσιας περιουσίας που θα φέρει και την οικονομική ανάπτυξη. Το μεγάλο ψέμα που προβάλλεται είναι “... η προσέλκυση σημαντικών διεθνών ροών κεφαλαίου, που θα συνεισφέρουν στην επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας και θα τροφοδοτήσουν την οικονομική ανάπτυξη με τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, ενώ η συνολικότερη προώθηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων δημιουργεί το κατάλληλο περιβάλλον εδραίωσης της αξιοπιστίας της χώρας στο εξωτερικό”. (πηγή: www.hradsf.com)

Στην πραγματικότητα, εκείνο που συμβαίνει, με συνοπτικές διαδικασίες και με την “ευγενική συμμετοχή” των τραπεζών που διαμορφώνουν τις αποτιμήσεις, είναι το μεγάλο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας σε τιμές ευκαιρίας και η κατάλυση εκείνων των κοινωνικών αγαθών που αποτελούν πραγματικό μοχλό ανάπτυξης ενός κράτους. Συγκεκριμένα στο Ν.3986/2011 (ΦΕΚ 152Α/1-7-2011) “Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015” στο κεφάλαιο Α, άρθρο 2, παράγραφος 7 αναφέρεται : “Το πράγμα ή το δικαίωμα που μεταβιβάστηκε ή παραχωρήθηκε στο Ταμείο, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου, δεν μπορεί να αναμεταβιβαστεί στον προηγούμενο κύριο ή δικαιούχο, (δηλαδή στο Δημόσιο) καθ’ οιονδήποτε τρόπο.” Επιπλέον το Δημόσιο “υποχρεούται να το διατηρεί κατάλληλο για τον προορισμό του,... και εξακολουθεί να βαρύνεται με τις δαπάνες που προκύπτουν ...” Γίνεται σαφές ότι ο «δικαιούχος» απομονώνεται ανεπιστρεπτή από το «δικαίωμα» και δεν μπορεί να διεκδικήσει και ο ίδιος καλύτερη προσφορά από αυτή που μπορεί να βρει το Ταμείο.

Η πώληση περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου και η εκμετάλλευση κοινωνικών αγαθών στρατηγικής σημασίας, όπως είναι για παράδειγμα σημαντικοί ελεύθεροι χώροι και δημόσια κτίρια, η ενέργεια, το νερό, τα λιμάνια κτλ, προχωρά με γρήγορους ρυθμούς και σκοτεινές διαδικασίες στερώντας από τη χώρα ίσως τα σημαντικότερα εργαλεία ανάπτυξης. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι έχουν ήδη παραχωρηθεί ο ΟΠΑΠ και τα ΚΡΑΤΙΚΑ ΛΑΧΕΙΑ, πάνω από 30 κτίρια σε Ελλάδα και εξωτερικό, ο Αστέρης Βουλιαγμένης, 261 παραθαλάσσια στρέμματα στη Χαλκιδική, 496 στρέμματα στην Κέρκυρα, το camping και το ΞΕΝΙΑ Παλιουρίου και τελευταία η έκταση 620 εκταρίων του πρώην Αεροδρομίου του Ελληνικού και των εγκαταστάσεων του Αγίου Κοσμά. Σε εξέλιξη μεταξύ άλλων βρίσκονται οι εκποιήσεις της ΕΕΣΣΤΥ (Ελληνική εταιρία Συντήρησης Σιδηροδρομικού Τροχαίου Υλικού Α.Ε.) και της ΤΡΕΝΟΣΕ Α.Ε., 39 Περιφερειακών Αεροδρομίων, ο ΟΛΠ, ο ΟΛΘ και 10 περιφερειακά λιμάνια, οι μαρίνες Αλίμου, Νέας Επιδαύρου, Ύδρας, Πόρου, Χίου και Πύλου, η ΕΥΑΘ. Στα άμεσα σχέδια είναι οι ιδιωτικοποιήσεις επιπλέον παραθαλάσσιων εκτάσεων ανά τη χώρα με μεγάλο τουριστικό ενδιαφέρον, σημαντικών ΞΕΝΙΑ αλλά και το ξεπούλημα που θα εκταμείνει και καταστροφή των υποδομών της ΔΕΗ, της ΕΥΔΑΠ της ΔΕΠΑ, της ΕΛΠΕ, των ΕΛΤΑ και της Εγνατίας Οδού. Ειδικά το θέμα της εκχώρησης των οδικών αξόνων σε ιδιωτικές εταιρείες, είναι μια παλιά ιστορία που καλά κρατεί, με αποτέλεσμα να ανήκουν σήμερα στο εθνικό οδικό δίκτυο λιγότερο από 200 χλμ !

Αναλυτικότερα, το θέμα που έχει κάνει ιδιαίτερη αίσθηση τον τελευταίο καιρό είναι η επίμονη προσπάθεια που γίνεται από πλευράς του ελληνικού κράτους να παραχωρήσει προς εκμετάλλευση ακόμη και τους αιγιαλούς μας, να βάλει ένα ακόμη λιθαράκι στη διαφήμιση των υπέροχων παραλιών προς πώληση, του χαρτοφυλακίου του ΤΑΙΠΕΔ. Η ασυδοσία ξεχειλίζει, αφού μέσω του προτεινόμενου θεσμικού πλαισίου με το νομοσχέδιο του Υπουργείου Οικονομικών «Οριοθέτηση, διαχείριση και προστασία αιγιαλού και παραλίας», με τη μέθοδο της αρπαγής βγάζουν στο σφυρί, εκτός από παραλίες θησαυρούς, προστατευόμενες ζώνες, ποτάμια και λίμνες, πάντα με πρόφαση την έξοδο από την κρίση. Μιλάμε για διάλυση του Χωροταξικού Σχεδιασμού και καταπάτηση του Συντάγματος για να κάνουν business, διαδικασία που θεμελιώθηκε με τον επενδυτικό νόμο 3894/2010 για το “fast track”. Ενδιαφέρον έχει η πρόσφατη επιστολή που έστειλε ο Διευθυντής του WWF Ισπανίας Juan Carlos del Olmo προς τους Υπουργούς Οικονομικών και Τουρισμού “Επιστολή με την οποία καλεί την ελληνική κυβέρνηση να μην ακολουθήσει το αποτυχημένο παράδειγμα της Ισπανίας στη διαχείριση του αιγιαλού. Με την Ισπανία να αποτελεί ένα μεσογειακό παράδειγμα προς αποφυγή ως προς τη μη βιώσιμη διαχείριση των ακτών της και την υποβάθμιση του τουριστικού της προϊόντος, ο Διευθυντής του WWF Ισπανίας καλεί με επείγοντα τρόπο την ελληνική κυβέρνηση να μην υποπέσει στα λάθη της χώρας του με το καταστροφικό - όπως τέθηκε στη διαβούλευση - νομοσχέδιο για τον

αιγιαλό και την παραλία. (πηγή: ηλεκτρονική καθημερινή ενημέρωση ΤΕΕ 28/5/2014). Είναι αδιανόητο τα επονομαζόμενα “φιλέτα” ή αλλιώς “επίγειοι παράδεισοι” με μεγάλη τουριστική ή και περιβαλλοντική αξία για τη χώρα μας και εμάς τους κατοίκους της, να αντιμετωπίζονται όπως ένα δημόσιο κτίριο, με σοβαρό τον κίνδυνο μιας καταστροφικής ανάπτυξης, όταν στόχος είναι η εφαρμογή του Μνημονίου και η ικανοποίηση των δανειστών.

Αξίζει να αναφέρουμε ότι “το μεγάλο... ξεπουλήμα συνεχίζεται μεθοδικά, χωρίς ακόμη να έχει μπει ούτε... ευρώ στο ταμείο του Δημοσίου ή να έχει περάσει στο υπέρογκο χρέος” (πηγή:www.enet.gr/?l=news.el.oikonomia&id=427663) και “το Ελληνικό Δημόσιο θα καθίσταται υπόλογο αποζημίωσης στους «επενδυτές» για κάθε καθυστέρηση της «επένδυσής» τους, που θα προκύπτει από νόμιμες πράξεις δημοσίων υπηρεσιών (Αρχαιολογία, Πολεοδομία κ.λπ.), που θα εκδίδονται υποχρεωτικά στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους σε εφαρμογή του νόμου.” (www.avgi.gr/article/1874374/dimosia-periousia-xepoulima-me-ritra-apozimiosis)

Όσον αφορά τους ελεύθερους-κοινωνοφελείς χώρους και τα κτίρια αρχιτεκτονικής αξίας και πολιτιστικής κληρονομιάς που εμπορεύεται αυτό το μεγάλο μεσιτικό γραφείο, το ΤΑΙΠΕΔ, εμείς οι αρχιτέκτονες και οι πολεοδόμοι οφείλουμε να υπερασπιστούμε και να διασώσουμε. Αντί να στεκόμαστε απλοί παρατηρητές των όσων συμβαίνουν είναι απαραίτητο να διακόψουμε τη διαδικασία του ξεπουλήματος και να διεκδικήσουμε τη διάσωση του δημόσιου χαρακτήρα αυτού του ελληνικού πλούτου. Επειδή ο χρόνος πιέζει, είναι καιρός να αφυπνίσουμε τον Σύλλογο Αρχιτεκτόνων, επαναπροσδιορίζοντας τις προτεραιότητες που οφείλει να θέσει η αρχιτεκτονική κοινότητα σε τέτοια θέματα μείζονος σημασίας για το σύνολο της χώρας. Οι αρχιτέκτονες, σε συνεργασία και με άλλες ειδικότητες επιστημόνων σχετικές με τα θέματα αξιοποίησης των δημόσιων “αγαθών”, μπορούν να διαμορφώσουν ισχυρό λόγο και να μιλήσουν για πραγματική αξιοποίηση και οικονομική ανάπτυξη σε όφελος του λαού και όχι του κεφαλαίου. Αυτή η προσπάθεια είναι κάτι που πρέπει να γίνει και να ενσωματωθεί σε έναν μεγαλύτερο αγώνα, που θα οδηγήσει σε πολιτική ανατροπή και διαμόρφωση μιας συνολικής αντίληψης για την κοινωνία, το περιβάλλον και την οικονομία αυτού του τόπου.

Η ΚΡΙΣΗ ΗΡΘΕ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ... ΤΟ ΜΕΤΩΠΙΟ ΚΑΘΥΣΤΕΡΕΙ

Το Μάρτιο του 2008 στο Εκτός Σχεδίου φύλλο 21 γράφαμε “για κρίση στη χώρα ... σε γενικευμένο περιβάλλον διαφθοράς και παρακμής” και “κυρίως κρίση στον κόσμο” με τη διεθνή “φούσκα των στεγαστικών δανείων, των ομολόγων δομημένων και μη, των ασφαλιστικών ταμείων και εταιριών”. “Εξι χρόνια μετά, είναι φανερό πια ότι η κρίση συντρίβει λαούς και χώρες και μετά την εργατική τάξη συντρίβονται μεθοδικά τα μεσαία στρώματα. Η έξοδος από την κρίση αυτή δεν είναι ορατή και ας ακούμε συνέχεια προβλέψεις ότι θα έχουμε αργά ή γρήγορα “δυναμική” ή “αναιμική” ανάκαμψη.

Πώς να μιλήσεις σήμερα για αρχιτεκτονική, όταν έχεις χιλιάδες κενές κατοικίες και δημόσια κτίρια και παράλληλα χιλιάδες άστεγους, που ο αριθμός τους συνεχώς αυξάνει; Τα κόμματα και οι δημοτικές κινήσεις μπορούν να μην λένε τίποτα για το πρόβλημα, ή μπορούν να μιλούν αόριστα ή με απλό καταγγελτικό λόγο. Οι πιο αντιδραστικές δυνάμεις φυσικά θεωρούν ότι το ζήτημα είναι να καθαριστεί το κέντρο των πόλεων από τις ενοχλητικές ανθρώπινες παρουσίες. Οι αρχιτέκτονες, όσοι τέλος πάντων από εμάς θεωρούν ότι σπούδασαν κάτι παραπάνω από ένα πρώην προσοδοφόρο επάγγελμα, οφείλουν να ενεργήσουν συγκεκριμένα σήμερα για την άμεση λύση του προβλήματος των αστέγων. Αυτό βεβαίως είναι μόνον ένα, το πιο άμεσα αντιληπτό, από τα μεγάλα προβλήματα της πόλης και της χώρας, που επιδεινώνονται μέσα στην κρίση και σχετίζονται με την επιστήμη μας. Το γενικότερο και μακροπρόθεσμα σημαντικότερο πρόβλημα είναι η λεηλασία του δημόσιου χώρου και γενικότερα της δημόσιας περιουσίας μέσω fast track ξεπουλήματος σε εγχώριους και ξένους μεγάλους μονοπωλιακούς ομίλους (π.χ. αιγιαλοί και παραλίες, ΔΕΗ, Ελληνικό κ.λπ.).

Από την άλλη πλευρά το διεθνικό οιονεί κράτος των μονοπωλίων, η ΕΕ, συννεπικουρούμενο από το ΔΝΤ, σε συνεργασία με τους πολιτικούς και οικονομικούς εκπροσώπους του μεγάλου κεφαλαίου της χώρας, ξεκαθαρίζει τους λογαριασμούς του με τη μικρή ιδιοκτησία στη γη, την ιδιόκτητη κατοικία και το νοίκι, που αποτελεί σε πολλές περιπτώσεις συμπλήρωμα επιβίωσης στο μικρό εισόδημα. Στα πλαίσια μιας απρόβλεπτης γι' αυτούς οξύτητας που πήρε η κρίση και η διάρκεια της διεθνούς ύφεσης (ή επιβράδυνσης), οι ιθύνοντες του διεθνούς καπιταλισμού εκτιμούν ότι δεν έχουν άλλη λύση παρά να στραγγίσουν τα παραδοσιακά ή τα νεώτερα μεσαία στρώματα, για να ανανεώσουν την κερδοφορία τους, αυτά ακριβώς τα μεσαία στρώματα που αποτέλεσαν το μαζικό στήριγμά τους τόσο στις δημοκρατικές όσο και στις δικτατορικές εκδοχές της πολιτικής εξουσίας τους. Ενώ καλλιεργείται ο μικροαστισμός, καταστρέφονται οι μικροαστοί. Εδώ ιστορικά αλλά και σήμερα ελλοχεύει ο φασισμός και οι παραλλαγές του. Είναι πιθανόν σήμερα η διεθνής ιθύνουσα τάξη να έχει χάσει την αίσθηση των μεγεθών και των αποτελεσμάτων μιας εξέλιξης, που καθυστέρησε η εκδήλωσή της λόγω των πολιτικών του κράτους πρόνοιας που ακολουθήθηκαν για μισόν αιώνα μετά το κραχ του 1929.

Ζούμε σε μια εποχή κατά την οποία το φάντασμα του Μαρξ πλανιέται πάνω από τον κόσμο και τα βιβλία του ξεσκονίζονται στις οικονομικές σχολές και σε ποικίλα οικονομικά ιδρύματα. Το εκπληκτικό είναι ότι ακριβώς αυτή την κρίσιμη εποχή οι αυτοπροσδιοριζόμενοι ως μαρξιστές ή μαρξιστές-λενινιστές κλπ, κλπ, έχουν στη πλειοψηφία τους μεταμορφωθεί και ενσωματωθεί, ή έχουν μετατραπεί σε ανώδυνες ομάδες που ομφαλοσκοπούν, αντιπαρατίθενται για ζητήματα που δεν αφορούν κανέναν, ή φαντασιώνονται ότι καιροφυλακτούν για την κατάληψη της εξουσίας. Τα τεράστια πλήθη των εργαζόμενων που συνθλίβονται, κινούνται σπασμωδικά, και αυτή τη στιγμή αισθάνονται πως δεν έχουν πού να ακουμπήσουν. Οι πιο συνειδητοί από τους εργαζόμενους αυτούς, συνηθισμένοι σε μια σχέση με τις πολιτικές ηγεσίες της αριστεράς του τύπου “αυτοί αποφασίζουν-εμείς εμπιστευόμαστε και εκτελούμε”, δυσκολεύονται να αναλάβουν πρωτοβουλίες ακόμα και στοιχειώδους αυτοοργάνωσης και αυτενέργειας στην τόσο σημαντική και κρίσιμη μεταβατική φάση που περνάμε.

Κανείς ποτέ, πόσο μάλλον σήμερα, δεν μπορεί με ασφάλεια να προβλέψει τις εξελίξεις, ούτε στην οικονομία, ούτε στην κοινωνία ούτε καν στην πολιτική. Το “αποφασίζομεν και διατάσσομεν” έχει για τις δυνάμεις που κυριαρχούν σήμερα (στη χώρα και τον κόσμο) τα όριά του (μεταβλητά και απρόβλεπτα) και τους κινδύνους του γι' αυτές. Όμως τα όρια αυτά θα γίνονται αισθητά μόνο όσο θα οικοδομείται το μέτωπο των ανθρώπων που θέλουν να ζουν από τη δουλειά τους και των οργανώσεων που διακηρύσσουν ότι τους εκπροσωπούν, από τον κλάδο, το χώρο εργασίας, τη γειτονιά, μέχρι τη χώρα και τον κόσμο. Αυτό πρέπει να είναι ένα μέτωπο, που θα τολμήσει και θα μπορέσει να σβήσει από τα μυαλά των ανθρώπων που συντρίβονται, την ενστικτώδη ατομική “λύση” αλλά και την καλλιεργούμενη πεποίθηση ότι για όλα φταίνε κάποιοι φτωχοί ξένοι, φτωχοί αλλόθρησκοι, φτωχοί διεφθαρμένοι ή και φτωχοί “προδότες”, ακόμα και ο “παλιολαός μας” ή “όλα τα κόμματα”, για να κρυφτούν πίσω της οι μεγάλοι εγχώριοι και διεθνείς οικονομικοί

γίγαντες, οι άνθρωποί τους και οι εκπρόσωποί τους, που αποκτούν τερατώδη κέρδη από αυτή τη συντριβή και συγκροτούν το μαύρο μέτωπο διαχείρισης της μεγάλης καπιταλιστικής κρίσης.

Η χώρα μας πολύ γρήγορα μπορεί να γίνει πλεονασματική σε τρόφιμα και είναι πλεονασματική σε κτίρια, πλούσια σε πρώτες ύλες και κλιματικά ευνοημένη. Είναι επίσης πλεονασματική σε επιστημονικό και καλής εκπαίδευσης εργατοτεχνικό δυναμικό. Σήμερα στη χώρα αυτή υπάρχουν πλήθος άνεργοι, πεινασμένοι και άστεγοι, άνθρωποι χωρίς περίθαλψη. Προσπαθούν να μας πείσουν ότι φταίμε όλοι γι' αυτό και ότι θα ζούμε έτσι για πολλά χρόνια. Μας απειλούν ότι θα μας διώξουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη ζώνη του Ευρώ, ενώ αυτές είναι αιτίες που όξυναν τόσο πολύ στη χώρα μας την καπιταλιστική κρίση που ζούμε. Χωρίς φόβο, με ανάκτηση της δημόσιας περιουσίας, κοινωνικοποίηση των τραπεζών και των μεγάλων επιχειρήσεων, ανασυγκρότηση της γεωργικής οικονομίας και ανάπτυξη της συλλογικότητας για την αξιοποίηση του έμψυχου δυναμικού της, μπορεί στη χώρα να σχεδιαστεί και να πραγματοποιηθεί ένας πρωτοποριακός οικονομικοκοινωνικός μετασχηματισμός για τον εργαζόμενο λαό της.

Απέναντι στο μαύρο μέτωπο πρέπει να ορθωθεί ένα μέτωπο στηριγμένο στους ανθρώπους που προσπαθούν να ζήσουν από τη δουλειά τους. Ένα τέτοιο μέτωπο δεν έχει ακόμα αρχίσει να χτίζεται και οι πολιτικές δυνάμεις της αριστεράς έχουν γι' αυτό μεγάλες ευθύνες. Εμείς από τη μεριά μας θα πιέζουμε πάντα γι' αυτό σε κάθε επίπεδο, κυρίως σήμερα, γιατί, όταν οι ιστορικές καμπές δεν αξιοποιούνται, οι κυρίαρχες δυνάμεις και ο φρικτός κόσμος τους παίρνουν πολύτιμες ανάσες ζωής.

ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΣΥΜΠΟΡΕΥΣΗ ΣΗΜΕΡΑ! - Για την αναγέννηση των μαζικών φορέων

Σε συνθήκες εξόντωσης των αρχιτεκτόνων, όπως και των άλλων εργαζομένων της χώρας, αλλά και παράδοσης του δημόσιου χώρου, της δημόσιας περιουσίας, της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς, ακόμα και της άσκησης της πολεοδομίας στο μεγάλο ιδιωτικό κεφάλαιο και πρώτα-πρώτα στο εφοπλιστικό, απουσιάζει παντελώς κάποια αντίσταση του ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ. εκτός από κάποιες πλατωνικές - σαν τον σχετικό έρωτα – ανακοινώσεις. Η πλειοψηφία της διοίκησής του αλληλογραφεί ευγενικά με τα υπουργεία, συμμετέχει σε επιτροπές τους, συνεργάζεται με μεγαλοκεφαλαιούχους. Ορισμένοι αναμένουν ίσως την αναδιανομή της (φαντασιακής πλέον) “πίτας” και πιθανότερα κάποιες θλιβερές θεσούλες για εμπλουτισμό του “προφίλ” τους μέσα από τριτεύοντα αξιώματα, που απονέμουν στους υπηρέτες τους οι εξουσίες.

Δεν πρόκειται απλώς για κυβερνητικό συνδικαλισμό, όπως συνέβη συχνά στο παρελθόν, δηλαδή για κάποιες “πλάτες” λιγότερο ή περισσότερο συγκαλυμμένες στην κατά καιρούς κυβερνητική πολιτική. Πρόκειται για ξεδιάντροπο θάψιμο των προβλημάτων των μελών του Συλλόγου, της διαδικασίας ιδιοποίησης και καταστροφής των πόλεων και της υπαίθρου της χώρας από το μεγάλο κεφάλαιο με ανυπολόγιστες επιπτώσεις στο περιβάλλον και τις ζωές των ανθρώπων. Αναλυτική παρουσίαση των θέσεών μας σχετικά με τον πλήρη εκφυλισμό του Συλλόγου, όπως έχουν εδώ και πάνω από ένα χρόνο υποβληθεί και στο ΔΣ, μπορείτε να βρείτε στο site του Νέου Κινήματος: www.neokinima-arch.gr .

Αισθανόμαστε την υποχρέωση να επιχειρήσουμε την ανασυγκρότηση του Νέου Κινήματος Αρχιτεκτόνων, ώστε, με την όποια πείρα διαθέτουμε και με τη φρεσκάδα των νέων προσώπων που έχουν συσπειρωθεί σ' αυτό, να δράσουμε ενωτικά με όσους έχουμε ουσιαδώς κοινούς στόχους, για την απαλλαγή του Συλλόγου από την καταστροφική πλειοψηφία που τον ελέγχει και τον οδηγεί στην απόλυτη απαξίωση, εξευτελισμό και εξαφάνιση. Να δράσουμε για την ανασυγκρότησή του με βάση ένα πολύ συγκεκριμένο πρόγραμμα εκδημοκρατισμού των διαδικασιών του και πολιτικού αναπροσανατολισμού του. Κανένας μαζικός φορέας δεν πρέπει να μείνει έξω από τον αναγκαίο αγώνα για τη σωτηρία του λαού και της χώρας μας από τη συντελούμενη καταστροφή. Δεν αρκεί να τα λέμε καλά, κάτι πρέπει να κάνουμε από σήμερα.